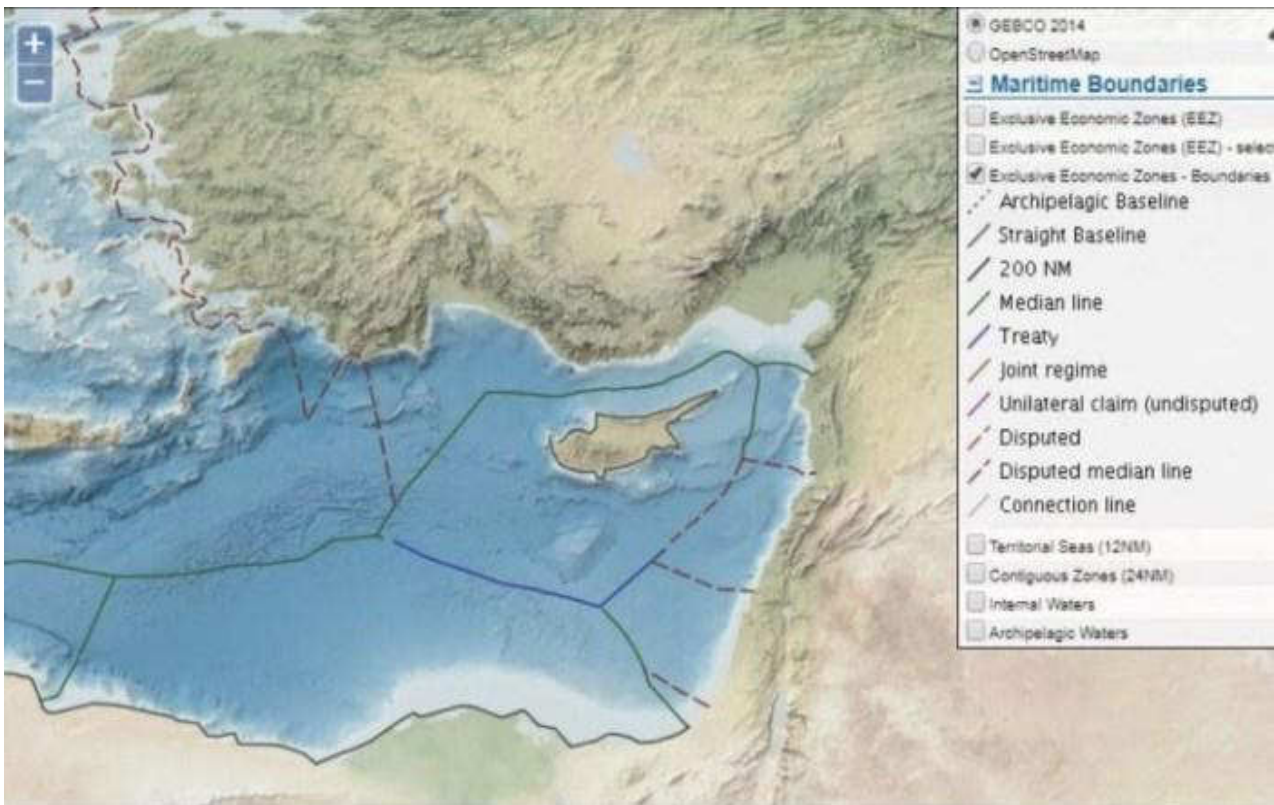

Ελληνική – Κυπριακή ΑΟΖ & Τουρκική στρατηγική.

Γράφει ο Λεωνίδας Κουμάκης.

Είναι εξαιρετικά δύσκολο να αποτυπώσει κανείς μέσα στην περιορισμένη έκταση ενός άρθρου, ευδιάκριτα και κατανοητά για τον μη εξοικειωμένο αναγνώστη, την ελεγχόμενη κρίση που προκαλεί η Τουρκία στο Αιγαίο και στην Ανατολική Μεσόγειο προκειμένου να εξυπηρετήσει την επεκτατική στρατηγική της. Αξίζει όμως τον κόπο να το προσπαθήσουμε!

Ο Τουρκικός επεκτατισμός με την ιδεολογία του **Παντουρκισμού** εκφράζεται από την εποχή της εμφάνισης των Νεότουρκων το 1908 και την κατάρρευση της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας που ακολούθησε.

Η ήττα κατά τον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο στο πλευρό των Γερμανών, η επιτήδεια «ουδετερότητα» κατά την διάρκεια του Β΄ Παγκόσμιου Πολέμου οδήγησε την Τουρκία, ταυτόχρονα με την Ελλάδα, στο ΝΑΤΟ και στην Δύση το 1952. Ο Τουρκικός επεκτατισμός με την ιδεολογία του Παντουρκισμού, αν και ανεπίσημα διαχρονικός από το 1908, απέκτησε και επίσημο εκφραστή μέσα στο Τουρκικό κοινοβούλιο από το 1965, με την ίδρυση του κόμματος «Εθνικιστικής Δράσης» του Αλπασλάν Τουρκές.

Τις δεκαετίες που ακολούθησαν, η σημαντική για την Δύση γεωστρατηγική θέση της σύγχρονης Τουρκίας αξιοποιήθηκε πλήρως από τους Παντουρκιστές οι οποίοι αμέσως μετά την Τουρκική εισβολή στην Κύπρο το

1974, με την αμέριστη υποστήριξη Αμερικής, Αγγλίας, Ισραήλ, Γερμανίας και την αδιαφορία των άλλων μεγάλων δυνάμεων, εγκαινίασε την επεκτατική στρατηγική δημιουργίας «**νέων συνόρων**» και με την Ελλάδα.

Το δήλωσε πεντακάθαρα, στις **27 Φεβρουαρίου 1975**, ο πρωθυπουργός της Τουρκικής εισβολής στην Κύπρο Μπουλέντ Ετσεβίτ αναφερόμενος στις δήθεν «επιστημονικές έρευνες» που εγκαινιάστηκαν συμβολικά στο Αιγαίο στις 29 Μαΐου 1974, 521 χρόνια μετά την άλωση της Πόλης: «**Τα περί πετρελαϊκών ερευνών ήταν απλά τεχνάσματα. Σκοπός ήταν η διεκδίκηση νέων συνόρων!**».

Από το 1973 είχαν ήδη ξεκινήσει στον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών οι συζητήσεις για το Διεθνές Δίκαιο της θάλασσας οι οποίες οδήγησαν στην Σύμβαση του ΟΗΕ για το Δίκαιο της Θάλασσας μία δεκαετία περίπου αργότερα (10 Δεκεμβρίου 1982). Στην σύμβαση αυτή έχουν ήδη προσχωρήσει 160 περίπου χώρες του κόσμου – και όλα τα μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης – όχι όμως και η Τουρκία γιατί απλά, δεν εξυπηρετεί καθόλου τους επεκτατικούς της στόχους.

Έτσι, η Τουρκία επέλεξε να δημιουργήσει **μεθοδικά και σε βάθος χρόνου**, μια **εικονική απαίτηση** απέναντι στην Ελλάδα, προβάλλοντας συνεχώς απαιτήσεις χωρίς κανένα απολύτως έρεισμα στο Διεθνές Δίκαιο. Η πολιτική αυτή συνδυάζεται με ένα διαρκές και απροκάλυπτο **νταηλίκι**, χωρίς κανένα απολύτως στόχο «πολεμικής εμπλοκής» – αντίθετα, αυτό είναι κάτι που η Τουρκία θα ήθελε να αποφύγει πάση θυσία για [πολλούς λόγους](#).

Πολύ χαρακτηριστικό, πρόσφατο παράδειγμα η αντιμετώπιση της πρώτης, (απόλυτα ορθής) δήλωσης του Έλληνα Υπουργού Εξωτερικών, μετά τις εθνικές εκλογές της 7^{ης} Ιουλίου 2019: **Μπαμπούλας** ο εκπρόσωπος του ΑΚΡ Ομέρ Τσελίκ (Αν ο νέος Έλληνας υπουργός Εξωτερικών Νίκος Δενδιας συνεχίσει με αυτό το ύφος, τότε τα αποτελέσματα δεν θα είναι καλά), **άγγελος** ο Τούρκος ΥΠΕΞ Μεβλούτ Τσαβούσογλου: (Παίζαμε ποδόσφαιρο με τον Μητσοτάκη... Θέλουμε αντί να αυξηθεί η ένταση στο Αιγαίο, να βρούμε λύσεις συνομιλώντας ειλικρινά...).

Βέβαια, όταν κάποιος εισβάλλει στο σπίτι σου και σου ζητάει να «συνομιλήσει ειλικρινά» προκειμένου να του χαρίσεις μέρος του σπιτιού σου, τότε δεν μπορείς παρά να του θυμίσεις πως έχεις **τίτλους ιδιοκτησίας** και πως δεν έχεις κανένα δικαίωμα να του παραχωρήσεις ούτε σπιθαμή. Πολύ δε περισσότερο όταν γνωρίζεις πολύ καλά πως ό,τι και να του δώσεις, ο συνομιλητής σου θα επανέλθει δριμύτερος ζητώντας **τα διπλάσια από αυτά που του έδωσες!**

Αν δεν αποδώσουν οι διαδοχικές εκκλήσεις «να τα βρούμε» (**δηλαδή να «δώσουμε»**), και δεδομένου ότι η πολεμική σύρραξη είναι ανεπιθύμητη **εκατέρωθεν**, απομένει το Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης. Εκεί όπου η Τουρκία προετοιμάζεται νομικά και «πρακτικά» από την εποχή που συζητείτο η σύμβαση για το Δίκαιο της Θαλάσσης, για την οποία γνώριζε πολύ καλά πως δεν εξυπηρετούσε τα επεκτατικά της σχέδια.

Για τον λόγο ακριβώς αυτό δημιουργεί μονομερώς αλλά μεθοδικά, εδώ και δεκαετίες, ανύπαρκτες «γκρίζες ζώνες», αεροπορικές παραβιάσεις και πολεμικές ασκήσεις σε ελληνικό εναέριο και θαλάσσιο χώρο καθώς και παράνομες «επιστημονικές έρευνες» ή ψευτο-γεωτρήσεις.

Για τον λόγο αυτό ζητάει «αναθεώρηση» της [Συνθήκης της Λωζάνης](#) που η ίδια έχει κατά εξουτελίσει, γι' αυτό μιλάει για ανύπαρκτες «γαλάζιες πατρίδες», θολά [«σύνορα της καρδιάς»](#) και γι' αυτό «δεσμεύει» συνεχώς Ελληνικό θαλάσσιο χώρο με άχρηστες NAVTEX. Όλα αυτά θα τα «επικαλεστεί» προσπαθώντας να αποσπάσει οφέλη, **όταν θα φθάσει η ώρα!**

Απέναντι στην Κυπριακή Δημοκρατία, τα πράγματα – ευτυχώς για τον Ελληνισμό- έγιναν πολύ πολύπλοκα, άρα πιο ευνοϊκά. Ο στόχος των Παντουρκιστών ήταν και παραμένει, η **κατάληψη ολόκληρης της Κύπρου**. Ο στόχος αν και μακροπρόθεσμος, φαινόταν σχετικά προσιτός απέναντι σε ένα άοπλο και ανυπεράσπιστο νησί, όταν μάλιστα θα υπάρχει και η υποστήριξη [πανίσχυρων φίλων](#).

Τα πράγματα άρχισαν να αλλάζουν με την ένταξη της Κυπριακής Δημοκρατίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση (1η Μαΐου 2004) και η κατάσταση ανετράπη πλήρως όταν ανακαλύφθηκαν κοιτάσματα φυσικού αερίου που θεωρούνται από τις μεγαλύτερες αποκαλύψεις των τελευταίων χρόνων σε ολόκληρο τον κόσμο!

Η ανάμειξη των μεγαλύτερων εταιριών εξόρυξης φυσικού αερίου του πλανήτη, οι συμφωνίες Ελλάδος-Κύπρου-Ισραήλ, η διακήρυξη Αιγύπτου-Ελλάδος-Κύπρου, η απόφαση δημιουργίας του αγωγού φυσικού αερίου East Med κ.α.π. οδήγησαν την Τουρκία στα πρόθυρα μιας **μαύρης απελπισίας**.

Η προκλητική και απροκάλυπτη ανάμειξη της Τουρκίας στον εμφύλιο πόλεμο της Λιβύης υπέρ της πλευράς που φαίνεται πρόθυμη να προσυπογράψει μια άχρηστη «συμφωνία» καθορισμού ΑΟΖ Τουρκίας – Λιβύης σύμφωνα με τις ορέξεις της Άγκυρας, η αποστολή πλοίων που (δήθεν) προετοιμάζονται για εξορυκτικές δραστηριότητες ανοικτά της Κύπρου, η απειλητική περικύκλωση του νησιού με πολεμικά πλοία, ο διαρκής, διπλωματικός και στρατιωτικός εκφοβισμός και η απροκάλυπτη ανάμειξη

στην κατεχόμενη Κύπρο περιφρονώντας ακόμα και τα στοιχειώδη «φύλλα συκής» που οι ίδιοι οι εισβολείς τοποθέτησαν, καταδεικνύουν την **απελπιστική κατάσταση** στην οποία έχει περιέλθει η επεκτατική στρατηγική του Παντουρκισμού όσον αφορά την Κύπρο.

Η άοπλη Κυπριακή Δημοκρατία που δεν «αναγνωρίζει» καθόλου η Τουρκία έβαλε σαν ασπίδα προστασίας της, **παγκόσμιους κολοσσούς** που θα αξιοποιήσουν τον ενεργειακό της πλούτο – φυσικά με επώδυνα οικονομικά «ανταλλάγματα» και το σκεπτικό «μεταξύ δύο κακών, το μη χειρόν βέλτιστον»!

Σ Υ Μ Π Ε Ρ Α Σ Μ Α: Η Τουρκία προσπαθεί απεγνωσμένα να «αξιοποιήσει» πρακτικά την στρατιωτική ισχύ που (**μόνο θεωρητικά**) έχει απέναντι σε Ελλάδα – Κύπρο καθώς και την πλήρη αδυναμία της Διεθνούς Κοινότητας και των Διεθνών Οργανισμών να επιβάλλουν την πρακτική τηρηση των διεθνών κανόνων.

Συνεπώς η Ελλάδα είναι υποχρεωμένη να ακολουθήσει ένα δύσκολο δρόμο μέσα από κατευθύνσεις που **επιβάλλει η κοινή λογική:**

Η Ελλάδα πρέπει να συνεχίζει χωρίς ούτε στιγμή ανάπαυλα, την ενίσχυση της αμυντικής της ικανότητας η οποία παρέχει την πλέον **άριστη προστασία** από τους θεατρινισμούς και τις απειλές των γειτόνων μας.

Η Ελλάδα θα πρέπει να δημιουργήσει επίσημα **υπερκομματικό θεσμό** ειδικά για την διαχρονική απειλή που αντιμετωπίζει από την Τουρκία. Οι πολιτικοί έρχονται και παρέρχονται, αλλά δεν είναι δυνατόν να καθορίζουν τις τύχες της χώρας σε προσωπικό επίπεδο, γιατί απλά **μπορεί να γίνουν ακόμα και επικίνδυνοι**. Είδαμε τι έγινε με [τα Σκόπια](#). Αρραγές εσωτερικό μέτωπο σημαίνει υπερκομματικός θεσμός που θα σέβονται όλοι – ακόμα και οι πολιτικοί! Η μελλοντική ενεργειακή πολιτική και η κατάλληλη για την χώρα ενεργειακή στρατηγική μόνο με διακομματική συναίνεση μπορεί να σταθεί μακροπρόθεσμα, μόνο από ένα υπερκομματικό θεσμό μπορεί να αποδώσει τα μέγιστα για την Ελλάδα και τους Έλληνες!

Η Ελλάδα πρέπει να προετοιμάζεται για την **μάχη της Χάγης**, συγκεντρώνοντας όλο το πλούσιο υλικό, όλες τις αντιδράσεις που προκαλεί η ίδια η Τουρκία με τους ακραίους ακροβατισμούς της. Η σύσταση μια αναβαθμισμένης, μόνιμης επιτροπής, ειδικά για την μελλοντική **μάχη της Χάγης** είναι απόλυτα αναγκαία και χρήσιμη. Δόξα τον Θεό, η Τουρκία μας δίνει απλόχερα ισχυρά διπλωματικά «όπλα» τα οποία θα πρέπει να συγκεντρώνονται με απόλυτη τάξη, ένα προς ένα, προς μελλοντική αξιοποίηση. Οι διάφορες αποφάσεις των Ηνωμένων Εθνών, της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι επίσημες δηλώσεις δεκάδων χωρών που καταδικάζουν απερίφραστα τις

παράνομες προκλήσεις της Τουρκίας και πολλά άλλα, αποτελούν πολύ ισχυρά διπλωματικά όπλα, ικανά να εξουδετερώσουν την μονομερή, **αδιέξοδη πολιτική** ολόκληρων δεκαετιών των επιθετικών γειτόνων μας.

Οι Παντουρκιστές, πειρατές του Αιγαίου, της Ανατολικής Μεσογείου – και όχι μόνο, δεν μπορούν να αλωνίζουν ατιμώρητοι στο διηνεκές. Η ώρα του λογαριασμού κάποτε θα φθάσει. **Τότε ακριβώς, η Ελλάδα πρέπει να είναι πανέτοιμη!**

Πηγή: INTERNATIONAL HELLENIC ASSOCIATION.